

Περιδιαβαίνει συχνότατα τα δελτία ειδήσεων, κομίζοντας ένα διαφορετικό από τα συνηθισμένα για ηγέτη, προφίλ, ένα ασυνήθιστο ύφος και έναν μάλλον πρωτόγονο, πολιτικό λόγο.

Ο λόγος για τον επικεφαλής της πιο ισχυρής κυβέρνησης του πλανήτη. Των Η.Π.Α.

Αν ισχύει η ρήση του Paul Valery πως: *«Ο πολιτικός σήμερα πρέπει να είναι ένα υβρίδιο χορευτή και λογιστή»* , είναι σαφές πως, ο Donald Trump δεν διαθέτει καμία από τις παραπάνω ιδιότητες.

Αν, επιπροσθέτως σκεφτούμε πως ο ΓαλλοΚορσικανός διανοητής εγκατέλειψε τα εγκόσμια, την χρονιά που τερματίστηκε ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, μπορούμε να φανταστούμε τι γνώμη θα είχε για τον διάδοχο του Β. Obama.

Η σύγκριση του D. T. με τους Αμερικανούς προέδρους που ζήσαμε από το ’60 και εντεύθεν, είναι ατυχής για την Αμερική και ίσως αποδειχθεί ατυχέστερη για τον υπόλοιπο κόσμο. Αφορμή για το παρόν σημείωμα, είναι η τελευταία απρόσμενη, απρόβλεπτη του κίνηση να ανακοινώσει την μεταφορά της αμερικάνικης πρεσβείας στο Ισραήλ, από το Τελ Αβίβ, στην Ιερουσαλήμ
. Η ένταση στην Μέση Ανατολή, για μια ακόμα φορά ανέβηκε κατακόρυφα.

Ο J.F.K., η **δολοφονία** του οποίου συντάραξε τον κόσμο, έκανε το σφάλμα με την εισβολή στον κόλπο των χοίρων, αλλά στάθηκε ψύχραιμος στην κρίση των πυραύλων, ενώ αναμετρήθηκε με την Σοβιετική Ένωση και για το τοίχος του Βερολίνου. Ήταν ελπίδα, έτσι

τον αντιμετώπισε η Αμερική. Έτσι χάθηκε από το προσκήνιο και μέχρι σήμερα παραμένει μυστήριο ποια συμφέροντα του έκοψαν το νήμα της ζωής του.

Ο J.F.K. τις μέρες της προεδρίας του. Ξεκίνησε με όνειρα, δοκιμάστηκε πολύ, κατέληξε με δράμα.

Ο Τεξανός διάδοχός του, ο **ALL THE WAY** L.B.J., παρά τον συντηρητισμό που τον διέκρινε και την ευθύνη της εμπλοκής της χώρας του στην παγίδα του πολέμου της Ινδοκίνας, έφερε με πολύ κόπο τον νόμο περί πολιτικών δικαιωμάτων που οριστικοποιούσε ένα νομικό, έστω, τέλος στον ρατσισμό. Άλλο θέμα αν και μισό αιώνα μετά την προεδρία του, η ετερόκλητη Αμερική κουβαλά ακόμα το μεγάλο αυτό βάρος.

Γνήσιος Τεξανός ο L.B.J. δεν θα μπορούσε να αποφύγει αντίστοιχες εικόνες, ακόμα και ψηφοθηρικούς σκοπούς.

Για τον επόμενο, τον 37ο πρόεδρο, τον Richard Milhous **Nixon** , ας γραφτεί πως είναι ο μοναδικός που έχει εκλεγεί ως πρόεδρος και αντιπρόεδρος σε δυο διαφορετικές περιόδους, αλλά και ο μόνος Πρόεδρος που αναγκάστηκε να παραιτηθεί. Ένεκα το σκάνδαλο Watergate.

Έτσι δικαίωσε τον προκάτοχό του που σε ανύποπτο χρόνο είχε πεί: *"Θα δείτε, στο τέλος θα κάνει κάποιο τρομερό σφάλμα. Πάντοτε κάνει".*
Χρεώθηκε επίσης, το ακόμα μεγαλύτερο πλήθος από φέρετρα που έφταναν από την Ινδοκίνα, αλλά του πιστώθηκε η Σινοαμερικανική προσέγγιση.

Ο R.M.Nixon, μοιράζεται εύθυμες στιγμές με τον Summy Davis jr (αριστερά) και τον Bob Hope.

Για τον Gerald Ford, ο οποίος είχε εκφράσει το ευφυολόγημα: «I am a Ford, not a Lincoln» (παίζοντας με τις μάρκες αυτοκινήτων αλλά και με τον δολοφονηθέντα προκάτοχό του Ab. Lincoln), ας κατατεθεί πως υπήρξε ο μοναδικός αντιπρόεδρος και ο μοναδικός πρόεδρος που υπηρέτησε και τα δυο αξιώματα χωρίς να εκλεγεί. Βρέθηκε στην θέση του αντιπροέδρου όταν αναγκάστηκε σε παραίτηση το μακρινό πατριωτάκι μας, ο Σπύρος Αναγνωστόπουλος ή Spiro Agnew, και πρόεδρος όταν ο Nixon άφησε για τελευταία φορά

τον λευκό οίκο ταπεινωμένος.

Οι πολιτικοί του αντίπαλοι έλεγαν ότι δεν μπορούσε να κάνει δυο πράγματα ταυτόχρονα, π.χ. να περπατά και να μασά τσίχλα. Για αυτό σκόνταφτε. Μολοντούτο έκανε την προσπάθεια προσέγγισης με το αντίπαλο δέος, την Σοβιετική Ένωση.

Στο οβάλ γραφείο του λευκού οίκου, ο αριστερόχειρας G. Ford.

Ο Δημοκρατικός James Earl "Jimmy" Carter Jr. υπήρξε ο 39ος πρόεδρος των Η.Π.Α. και ο μοναδικός μέχρι στιγμής που τιμήθηκε με το βραβείο Νομπέλ Ειρήνης μετά το πέρας της θητείας του. Και ήταν άτυχος. Προέδρευσε σε μια περίοδο ενεργειακής κρίσης, στην θητεία του συνέβη και το ατύχημα στο πυρηνικό εργοστάσιο three mile island, οι Σοβιετικοί εισέβαλαν στο Αφγανιστάν, οι Η.Π.Α. ηγήθηκαν των 66 χωρών που μποϊκοτάρισαν τους Ολυμπιακούς της Μόσχας, ενώ ξέσπασε και η Ιρανική κρίση.

Οι ευαισθησίες του για τα ανθρώπινα δικαιώματα, η αντίθεσή του στην θανατική ποινή και οι μεταρρυθμίσεις που επιχείρησε δεν αρκούσαν, ώστε να αναχαιτίσει τον επερχόμενο ρεπουμπλικάνο R. Reagan.

